

РЕШЕНИЕ

№ 25174

гр. София, 28.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 18.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **9250** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП. /.

Образувано е по жалба на „Х-РЕНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД ЕИК:[ЕИК] чрез адв. Н. А. от АК – С. З., изпратена по подсъдност съгласно Определение № 1195/13.09.2024г. по адм.д. №458/2024г. по описа на Административен съд – Видин, срещу Заповед № 24-0291-000128/19.8.2024г., издадена от Д. И. Д.. мл. автоконтролор при РУ [населено място], ОДМВР В., за прилагане на принудителна административна мярка ЗППАМ по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, отнети са табели с регистрационни номера С..

В жалбата се излагат доводи за неправилност на оспорената заповед поради нарушение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения. На първо място се сочи, че жалбоподателят не е представил на водача процесното ППС. Последното е предоставено за ползване по сключен договор за наем на лицето Б. И., като при сключването на договора наемателят И. е представил валидно свидетелство за управление на МПС, издадено от държава членка на Европейския съюз, а именно Федерална Република Германия. На следващо място се сочи, че при подписването на договора, наемателят се е съгласил с Общите условия, общо достъпни на посочена интернет страница, като съгг. чл.3.3 от същите, наемателят няма право да преотстъпва ползването на автомобила на други лица, без ичричното писмено съгласие на наемодателя. Т. съгласие не е давано от страна на жалбоподателя. При извършената

проверка на 19.08.2024г., процесният автомобил е бил управляван от трето лице – Д. М., който жалбоподателя не познава и не го е виждал. Лицето М. не е предоставил СРМПС, тъй като не е имал договорни отношения с жалбоподателя. В заключение е отправено искане за отмяна на процесната заповед. В подкрепа на твърденията представя свидетелство за регистрация на процесното МПС, заверено копие на договор за отдаването му под наем, копие на лична карта и СУМПС на наемателя Б. К. И., както и разпечатка от Общите условия публикувани на посочената в жалбата интернет страница.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен се представлява от управителя лично и от адв. Н. А., който поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорената заповед. Представя писмени бележки и претендира разноски.

Ответникът Д. И. Д., мл. автоконтролор при РУ [населено място], ОДМВР В., редовно уведомен се явява лично. Оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка е установено, че на 19.08.2024 г. около 17: 55 ч., в [населено място], [улица]товарен автомобил „Фиат Дукато“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, е управляван от неправоспособен водач Д. И. М., като водачът не притежава СУМПС. Установено е, че като собственик на посоченото ППС „Х-РЕНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД е допуснал управлението от неправоспособен водач, с което виновно е нарушил чл. 102, ал. 1, т. 1 от ЗДв.П.

. В издадената заповед се сочи, че на водача М. е съставен АУАН серия ГА № 1357399/10.06.2023 г. за нарушение на чл. 150 от ЗДв.П.

При тези данни проверяващият орган е приел, че са налице основанията на [чл. 171, т. 2а, б "а" от ЗДв.П](#) за прилагане на ПАМ: прекратяване на регистрация на ППС. Със ЗППАМ № 24-0291-000128/19.8.2024г. на собственика на автомобила, с който е извършено нарушението – „Х-РЕНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД е наложена принудителна административна мярка по [чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП](#) – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като са отнети 2 броя рег. табели [рег.номер на МПС] , а СРМПС не се представя.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по [чл. 149, ал. 1 от АПК](#), от легитимирано лице по [чл. 147, ал. 1 от АПК](#) и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 АПК](#) съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146 АПК](#), а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на оспорване в настоящото производство е Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0291-000128/19.8.2024г., издадена от Д. И. Д. мл. автоконтролор при РУ [населено място], ОДМВР В., надлежно оправомощен със заповед № 368з-1663/14.06.2024г. на директора на ОДМВР - В., с която, на основание [чл. 22 от ЗАНН](#), е наложена ПАМ на жалбоподателя, изразяваща

се прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца заради това, че товарен автомобил „Фиат Дукато“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, е управляван от неспособен водач Д. И. М., като водачът не притежава СУМПС.

Съгласно разпоредбата на [чл. 172, ал. 1 от ЗДвП](#), принудителните административни мерки по [чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. "а", т. 6 и 7 от ЗДвП](#), се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по [този закон](#) съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото са представени и приети като доказателства: Заповед № 368з-1663/14.06.2024г. на директора на ОДМВР - В., с която на основание [чл. 43, ал. 4 от ЗМВР](#) и във връзка със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, са оправомощени полицейските органи при звената "Пътен контрол" в РУ при ОД на МВР - В., които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП /вкл. по [чл. 171, т. 2а от ЗДвП](#)/.

Следователно, обжалваната ЗППАМ по [чл. 171, т. 2а б. "а" от ЗДвП](#) № 24-0291-000128/19.8.2024г., е издадена от материално и териториално компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия. Същата съответства на изискванията за форма. Мотивирана е с конкретни прояви на водача на МПС. Посочени са фактическите и правни основания за издаването ѝ в степен, която позволява на адресата на заповедта да разбере мотивите и волята на административния орган.

Оспорената заповед е постановена в писмена форма и съдържа всички законово изискуеми реквизити. Посочени са релевантните факти и обстоятелства за обосноваване на възприетото от административния орган наличие на материално правната предпоставка за прилагане на принудителна административна мярка по [чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП](#) на собственика, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, непритежаващо валидно свидетелство за управление на МПС на територията на Р България.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че са изпълнени изискванията на [чл. 172, ал. 1 от ЗДвП](#) и на [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#), за постановяване на мотивиран административен акт.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установените от компетентния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се сумират в нормата, възприета като правно основание за неговото издаване, съответно - следват ли се разпоредените с акта правни последици. По дефиницията на [чл. 22 от ЗАНН](#) принудителните административни мерки се прилагат за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, като хипотезите, в които могат да се прилагат ПАМ, техният вид и органите, които ги прилагат, се уреждат в съответния закон ([чл. 23 от ЗАНН](#)). В случая Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0291-000128/19.8.2024г., е издадена на основание [чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП](#), съгласно която норма за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, се прилага принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство" на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за

категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на [чл. 171, т. 1](#) или [4](#) или по реда на [чл. 69а от НПК](#), както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. Приложената на „Х-РЕНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД с обжалвания административен акт ПАМ по [чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП](#) от фактическа страна се основава на това, че на 19.08.2024 г. около 17:55 ч., в [населено място], [улица] срещу дом № 5 товарен автомобил „Фиат Дукато“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя губи контрол и се блъска в дърво, като реализира ПТП с пострадали лица. Самоличността на пострадалите пътници не може да бъде установена, тъй като са чужденци /бежанци/. При проверката е установено, че автомобилът се управлява от лицето Д. И. М., който не притежава СУМПС и е неправооспособен. Следователно наложената на жалбоподателя принудителна административна мярка е в хипотезата на [чл. 171, т. 2а, б. "а", предл. последно от ЗДвП](#) - на собственик, чието превозно средство е управлявано от лице, което не притежава СУМПС.

Не е спорно по делото, че товарен автомобил „Фиат Дукато“ с рег. [рег.номер на МПС] е управляван от лице, което не притежава СУМПС и е неправооспособен, респ. което ППС е обект на приложената с оспорената заповед ПАМ по [чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП](#), е собственост на жалбоподателя „Х-РЕНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД. От събраните по делото писмени доказателства, а именно договор за наем от 11.08.2024г. се установява, че процесното ППС е предоставено за ползване от жалбоподателя не на водача, а на друго лице, а именно на Б. К. И., като при подписването на този договор И. е представил валидно СУМПС. Наемателят И. също така е приел и се е съгласил с чл. 3.3. от Общите условия, към които препраща подписания от него договор за наем. Съгласно последнитеq наемателя И. няма право да преотстъпва ползването на автомобила на други лица, без изричното писмено съгласие на наемодателя. Следователно от доказателствата по делото недвусмислен се установява, че жалбоподателя нито е предоставила МПС за ползване, нито е разрешила управлението на автомобила от водача Д. М..

Принудителните административни мерки /каквато по дефиниция и по съдържание е наложената с обжалваната заповед мярка по [чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП](#)/, са инструмент на държавата за обезпечаване на законосъобразното осъществяване на определени правоотношения. Като форма на държавна принуда те представляват репресивни мерки, водещи до ограничаване на права или вменяване на задължения, като налагат неблагоприятни последици на адресата, с цел постигане на определен правен резултат. Законът регламентира прилагането на ПАМ по [чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП](#) при управление на пътно превозно средство от лице, непритежаващо валидно свидетелство за управление, като законодателното решение за налагане на ПАМ на собственика на ППС, чието превозно средство е управлявано от лице, непритежаващо СУМПС съотв. от неправооспособен водач /в хипотезата на [чл. 171, т. 2а, б. "а", предл. последно от ЗДвП](#)/, се свързва с неправомерно поведение на собственика на ППС за това, че е предоставил, преотстъпил, разрешил, допуснал и т. н управлението на притежавания от него автомобил от неправооспособен водач. В случая обаче от доказателствата по делото по несъмнен начин се установява, че собственикът на товарния автомобил- жалбоподателят „Х-РЕНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД, по никакъв начин,

с никакви действия или бездействия, не е предизвикал противоправния резултат – управлението на притежавания от него автомобил от водач, без валидно СУМПС. Жалбоподателят нито е знаел, нито е могъл да знае или да предположи, нито е допуснал или би могъл да допусне, че М. не притежава свидетелство за управление на МПС или е неправооспособен водач. Следователно управлението на товарния автомобил от неправооспособен водач, не се свързва с каквото и да е било неправомерно поведение на собственика на МПС, а е изцяло резултат от действията на водача на автомобила, който без знанието и без съгласието на собственика е управлявал автомобила.

Разпоредбите на [чл. 6, ал. 1](#) и [ал. 5 от АПК](#) регламентират като проявление на принципа за съразмерността, че административните органи трябва да упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо и да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел, без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето. В случая освен че прилагането на оспорената ПАМ не е обосновано, още по-малко е доказано с необходимост от налагане на ограничението за постигане на предвидената в закона цел, мярката не се основава на действия /бездействия/ на жалбоподателя, сочещи на съпричастност на собственика на автомобила към установения противоправен резултат – управление на МПС от водач, непритежаващ СУМПС, поради което с наложената на дружеството жалбоподател с обжалваната заповед ПАМ по [чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП](#), се нарушава принципа на съразмерността по [чл. 6 от АПК](#).

Оспорената заповед е издадена и при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Жалбоподателя нито е бил уведомен за образуването на производството за прилагането на ПАМ по [чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП](#), нито преди издаването на заповедта са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая, нито са обсъдени събраните по преписката доказателства, еднозначно сочещи, че собственикът на МПС нито е допуснал, нито е знаел, още по-малко е разрешавал притежавания от него автомобил да бъде ползван и управляван от водача Д. И. М.. Допуснатите процесуални нарушения са довели до фактическа, правна и доказателствена необоснованост на направения от правоприлагащия административен орган извод за наличие на материалноправните предпоставки за прилагане на ПАМ по [чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП](#) по отношение на Д. Б.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е основателна, поради което оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка, като постановена при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, при неправилно приложение на материалния закон, в несъответствие с целта на закона и при неспазване на регламентираното като основен принцип изискване за съразмерност по [чл. 6 от АПК](#), следва да бъде отменена, като незаконосъобразна.

Предвид изхода на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като на основание [чл. 143, ал. 1 от АПК](#), в тежест на ОД на МВР - В. следва да бъде възложено заплащането на разноски за заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 750 лв., който размер е в рамките на установения минимум по [чл. 8, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери](#)

на адвокатските възнаграждения.

Воен от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 17-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-0291-000128/19.8.2024г., с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, е наложена ПАМ - прекратяване регистрацията на ППС с рег. С., собственост на жалбоподателя за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР - В. да заплати на „Х-РЕНТ БЪЛГАРИЯ“ ООД ЕИК:[ЕИК], разноски по делото в размер на 750 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: